

Прибавки и поправки

А.

Абаджиев, Никола — преди Варшава — чети: Muzyka, не Musika.

Абревиатури, нѣм. Abreviaturen, гл. Абревиаменти.

Абсолютен слухъ — чети: физиологическо, не физическо.

Автоматизъмъ, чети: А-тъ, играе и пр.

Агнусъ Деи, лат. Agnus Dei — вмѣсто пѣсень — чети: часть отъ католическата литургия.

Агте, Карлъ Христианъ — умр. 1797, не — 1762.

Адажио — погрѣшно преминало у насъ — вмѣсто Ададжо (гл. т.).

Айнлайтунгъ, нѣм. Einleitung — въведение, уводъ. гл. Интродукция.

Акаталитични — чети: акаталектични.

Акатисъ, гр. *Ακάθιστος* — въ източно-православната църква — богослужение, състояще се отъ 13 кондака (гл. т.) и 12 икоса (гл. т.), презъ време на което не се позволява да се седи.

Аксманъ, Емилъ — Axman, Emil — моравски компонистъ, род. 3 юни 1887 въ Рутай (Моравия), ученикъ на Вит. Новакъ, компониралъ една сюита, 1 симфонична увертюра, 1 симфониета, 3 симфонии, 2 симфонични поеми, „Моята майка“, „Балада за очитъ на огняря“, „Илонка Бениачова“ и др. — за соли, хоръ и оркестръ, 3 сонати, 1 сонатина, миниатюри, „Морава пѣе“ и други пиеси за пиано, клавиртрио, 3 струнни квартета, по една соната за цигулка и чело съ пиано, цикли пѣсни съ пиано — „Скрѣбъ и Надежда“ и „Ясно“ — и писалъ „Моравия въ чешката музика на XIX в.“. А. е уредникъ на музикалния отдѣлъ при Чешкия народенъ музей въ Прага.

д'Албертъ, Евгени — умр. 9 мартъ, не — 6 мартъ 1932.

Алегри, Грегорио — умр. 1652, не — 1625, чети: Творенията на А. (вмѣсто на Г.).

Алеманда — предъ осмина или шестнадесетина — прибави: четвъртина.

Аликовтни тонове — предъ (на една корда), прибави: напимѣръ.

Али Сезаи бей — турски цигуларъ, род. 1897 г. въ Цариградъ, училъ частно при проф. Флешъ въ Берлинъ, живѣе въ Цариградъ.

Алтъ-обой — чети: гл. Обой (не хорна).

Амплитуда — (гл. Трептения).

Андерсъ, Готфридъ Енгелбертъ — умр. 1866.

Ансамблъ, фр. ensemble — въ общъ смисълъ, думата означава сборъ, (общность), едновременность; въ музиката — задружно действие на нѣколко гласове (вокални или инструментални). **Камеренъ А.** се нарича единъ камерно-музикаленъ съставъ, напр.: клавиръ-трио, струненъ квартетъ и пр. Въ драматичната музика — **Сценически А.** не сж хоровеѣ, а мѣстата, дѣто 2, или повече отъ действащитѣ лица, се събиратъ въ едно: дуетъ, терцетъ, квартетъ, квинтетъ и пр. Сценическиятъ А. се явява въ XVIII в. — въ комическата опера, и отъ тамъ преминава въ сериозната опера. Голѣмъ А. наричатъ такъвъ, въ който участвуватъ солисти и хоръ (обикновено въ края на сцена или действие).

Антифони, гр. *Ἀντίφωνοι* — въ източно-православната църква се наричатъ избрани стихове отъ псалмитъ, които се пѣятъ съ припѣви — въ празнични дни, въ началото на Литургията — следъ великата ектения, промѣнливо — отъ двата клироса. А-тъ, които се пѣятъ на утрената преди четене на евангелието, се наричатъ „Степени“, понеже тѣхното съдържание е заимствувано отъ псалмитъ, озаглавени въ библията „пѣсни на степенитѣ“.

Апликатура — applikatur, гл. Прѣсто-кладъ.

Аранжманъ — чети аранжманъ.

Аренски, Антонъ Степановичъ — род. 1861, не 1871.

Арматура, гл. Предписание на тоновитѣ видове.

Арпеджо — зачертай точката преди „минаваща“.

Архангелски, Алекс. Андреевичъ — чети: дветѣ десетилетия 1898/1918, не 1998/1918.